

kan de afgøre en række spørgsmål ved kvalificeret flertal, og så står vi udenfor.

Derfor er vi da nødt til fra dansk side at spørge: Hvad vil situationen så være? Er vi så isoleret i forhold til asylsamarbejdet? Er vi isoleret i forhold til emigrationssamarbejdet? Eller hvordan og hvorledes kan vi sikre, at Danmark trods alt er med i det europæiske samarbejde på de områder?

Så må jeg sige til udenrigsministeren om spørgsmålet om Den Vesteuropæiske Union, hvor udenrigsministeren ligesom siger, at den er alt for snæver og det er alt for få lande: Er det ikke korrekt, at man på Birminghammødet sidste år i maj traf en beslutning om, at de lande, der er observatører i Den Vesteuropæiske Union, også kan deltage i de forskellige operationer?

Jeg har da ofte hørt udenrigsministeren i Europaudvalget fortælle os, at hvis det er sådan, at Danmark vil være med i nogle ting, så kan vi godt gøre det som observatører. Og går hele diskussionen i virkeligheden ikke ud på, hvordan man kan få lande med forskellig historisk baggrund på det forsvarspolitiske område koblet sammen, således at Europa i fredsbevarende operationer kan komme til at optræde som en helhed? Er det ikke det, regeringskonferencen drejer sig om?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg er nu ikke enig med hr. Keld Albrechtsen i, at vi glider nedad, hvis vi ophæver forbeholdene. Jeg synes faktisk, vi kommer opad, og det håber jeg da også vil lykkes en dag.

Jeg vil godt stille udenrigsministeren to spørgsmål. Det første drejer sig om Schengen. Ministeren siger, at man ikke på nuværende tidspunkt kan tage stilling til, hvad der skal ske med vores forbehold, og om de vil blive berørt, men jeg vil godt bede ministeren om at tage stilling til det, der ligger fra formandskabet i øjeblikket, nemlig et forslag i bemærkningerne om, at Schengen skal skrives direkte ind i det forpligtende samarbejde. Er ministeren ikke enig i, at i den situation har Danmark to muligheder: enten at afholde en folkeafstemning, så vi kan blive i Schengen og altså blive i det udvidede retlige samarbejde, eller at vi bliver observatør, altså træder ud af det Schengen, vi lige er trådt ind i, for så at fortsætte som observatør? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål vedrører svigbekæmpelse, og det har jeg allerede stillet til hr. Ove Fich. Danmark kæmper imod svig, bliver der sagt hele tiden. Hvad er begrundelsen for, at Danmark ikke for længst har ratificeret den konvention, man har vedtaget mod svig? Hvad er årsagen? Er det ikke dobbeltmoral, at man siger, man vil noget, men i realiteten gør noget andet?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg kunne såmænd nøjes med at henvise til, hvad jeg sagde i mit ret udførlige første indlæg, for jeg mener faktisk, at de spørgsmål, der stilles her, er besvaret i mit første indlæg.

Jeg har sagt vedrørende søjle 2 og søjle 3, at opstår der under forhandlingerne en situation, der anfægter vore forbehold, ja, så vil vi sikre forbeholdene, forbeholdenes gyldighed, forbeholdenes opretholdelse. Og derfor er vi ikke på vej ind i en ålerruse og slet ikke på en glidebane. Jeg er i øvrigt ikke helt sikker på, at det kan lade sig gøre at være på vej ind i en ålerruse på en glidebane. Det kan være, det kan, men jeg har aldrig set nogen være det, og det er vi altså heller ikke.

Til hr. Kent Kirk: Det er rigtigt, at observatører kan deltage i WEU-operationer. Det, jeg sagde, var, at WEU somme tider er for snæver en ramme. Det viser sig jo gang på gang i disse år, at når der skal foretages en indsats, så er det ikke kun de nuværende vesteuropæiske medlemslande af WEU plus observatørerne, der er brug for. Der er jo netop brug for at hente lande, som ikke er med i den kreds, ind til at løse opgaver – der er i øvrigt også somme tider brug for, at Rusland og USA er med til at løse opgaverne – og det udelukker man ved at bruge WEU-rammen. Det var det, jeg mente.

Hr. Kent Kirk har fuldstændig ret i, at der er en række medlemslande, der har et ønske om at aktivere WEU, men det er altså ikke den danske holdning, og det argument her er jo en af grundene til, at WEU rent faktisk har vist sig ikke at være en særlig velegnet ramme for løsning f.eks. af fredsbevarende opgaver. WEU er i dag ikke med i nogen fredsbevarende opgaver. Det har været lidt med ved blokaden over for Serbien; det er ophørt. Det var med i Mostar med træning af en politistyrke; det er ophørt og overgået til andre.

Til fru Charlotte Antonsen vil jeg sige: Det er ikke tilfældigt, at det hollandske formandskab endnu ikke er kommet med et forslag om, hvor-